

Nr 232.

Av herr **Holmström**, om viss ändring i 55 § 2 mom. rusdrycksförsäljningsförrordningen.

Enligt gällande lag är Konungens Befallningshavandes samtycke för varje särskilt fall erforderligt, då rusdrycker skola serveras i lokal, där föreställning hålles, till vilken allmänheten har tillträde eller vid offentlig danstillställning. Härifrån göres dock det undantag att sådant samtycke icke är erforderligt, om i lokalen utföres konsert, vid vilken uteslutande utföres instrumentalmusik. Att dylikt samtycke icke ansetts nödvändigt vid instrumentalkonsert har med all säkerhet berott på, att sedan årtionden tillbaka å alla större restauranter, såväl i huvudstaden som i landsorten, orkestermusik utförts under större del av året samt att tillvaron av en dylik orkestermusik i ett etablissement i och för sig ansetts hava föga eller ingen betydelse ur synpunkten av nykterhetens främjande.

Det har emellertid visat sig att undantaget för nyssnämnda konserter avfattats så snävt att olägenhet framträtt på mera än ett sätt och att omständigheterna nu synas påkalla en lagändring.

Att allmänheten efter radions tillkomst lagt i dagen ett alltmera ökat intresse för musik i alla former och att detta intresse vida mera än förr inriktats på den vokala musiken är ovedersägligt. Jämsides härmed har i musikstycken, moderna i populär mening, ofta inlagts melodier eller refränger, som sjunges av en eller flera bland den spelande orkesterns medlemmar. Det har sålunda framträtt svårigheter att alltid uppdraga en bestämd gräns mellan instrumentalmusik och vokalmusik just i sådana fall, då orkesterns medlemmar medverka genom unison sång, och det har rent av satts ifråga, huruvida utförandet av dylika sångliga musiknummer under ackompangemang av de medverkande sångarna själva kunna anses enligt lag tillåtna. En ren bokstavstolkning av lagstadgandet torde medföra att dylik refrängsång måste för närvarande anses såsom en lagöverträdelse, ehuruval polismyndigheterna själva ansett en sådan tillämpning av lagen såsom alltför restriktiv.

Då sålunda samtycke av överståthållarämbetet eller viss länsstyrelse erfordras för att vokalmusik må utföras i sådan lokal, där eljest en konsert, vid vilken uteslutande utföres instrumentalmusik, eljest är tillåten, har följden blivit den att en olika praxis vunnit tillämpning i olika län vid samtyckes meddelande i det att samtycket i vissa län meddelats en à två gånger i veckan och i andra län tre gånger i veckan. Det har även visat sig att polismyndighetens inställning i Stockholm till utförande av dylik vokalmusik varit olikartad i olika distrikt. Att en på detta sätt olikartad praxis vinner tillämpning kan icke vara på något sätt önskvärd.

Men icke nog härmed. Lagstadgandets nuvarande avfattning, som omöjliggör utan samtycke för varje särskilt fall utförande av vokalmusik å restauranterna, har även föranlett hinder och olägenhet på ett annat vida mera betydelsefullt sätt, vilket är så mycket mera i ögonen fallande, som man icke läser kunna åberopa någon rationell grund för att särskilja vokalmusiken från instrumentalmusiken och sålunda omöjliggöra arbetstillfällen för en stor grupp av musici och samtidigt möjliggöra arbete för andra musici. Genom lagens nuvarande ordalydelse uppkommer sålunda ett bestämt hinder för ett stort antal sångliga konstutövare såsom s. k. lutsångare och andra att vinna en välbehövlig utkomst genom utförande av förstklassiga sångprestationer å offentliga restauranter eller vid andra föreställningar, där instrumentalmusik eljest är tillåten utan Konungens befallningshavandes samtycke. Särskilt under tidsförhållanden sådana som de nuvarande, då svår arbetslöshet å alla arbetsområden, icke minst för utövare av musikalisk konst, över allt är rådande, bör det vara en samhällelig angelägenhet av vikt att undanröja sådana lagstadganden, som, utan att äventyra andra värden, endast öka arbetslösheten.

Ett stort antal dylika konstutövare på det musikaliska området hava för tillvaratagande av sina ekonomiska intressen bildat en förening, benämnd "Föreningen utövande Nordiska konstnärer", (F. U. N. K.), vilken förening omfattar omkring 150 vokalartister, spridda över hela landet. Det ligger i öppen dag att en lagändring av det snävt avfattade lagstadgandet måste få en stor betydelse för beredande av arbetstillfällen åt bl. a. denna grupp av medborgare.

Varken från ordningssynpunkt eller från synpunkten av nykterhetens främjande torde några anmärkningar kunna anföras emot en ändring av lagens stadgande i den riktning att vokala musikprestationer må utan Konungens befallningshavandes samtycke utföras vid sådana föreställningar, där instrumentalmusik eljest är tillåten. Tvärtom torde man vara berättigad antaga, att utförande av fullödiga vokala musikprestationer kommer att bidra till ett höjande av den allmänna nivån å restauranterna och att utgöra en gagnelig omväxling med avseende å dansen å restauranter.

På grund av vad jag sålunda anført får jag härmed vördsamt föreslå,

att riksdagen ville besluta att i § 55 mom. 2 i kungl. förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker måtte efter ordet "instrumentalmusik" införas de båda orden "eller vokalmusik".

Stockholm den 22 januari 1934.

Nils Holmström.